Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות

מסכת עדיות פרק ג

שנאמר (שעיה"י מא, ח) "**קורא הדורות מראש**", **הקדוש** ברוך הוא קורא מה שיקרה לדורות מראש בריאת האדם, **אף על פי שנאמר** (בראשית יד, יג) "**ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה**", **ונאמר** (שם טו) "**דור רביעי ישובו הנה**", הרי מספר הדורות שהוא דור רביעית הוא הקץ של ארבע מאות שנה. לשרה.הרב"ד פרש שנותנו קץ לשעבוד בשנים, אבל לענין הטובות והנחמות הוא אחר להם במסקפ' הדורות, שהוא רואה הדור שהוא זכאי ומגלגל עמהם עד שיגיעו אותו הדור, כמו שמצינו שיעקאו ישראל ממצרים לשנה שיגיעו לארץ עברו עוד ארבעים שנה. וכן מצינו בגלות בבל שקיבלו שבעים שנה נגאלו, שהוא שנת שתים לדריוש, אבל ירושלים לא נבנתה עד סוף שלשים ושתים לארתחשסתא, שאז נתישבה העיר.

י) אף הוא רבי עקיבא היה אומר חמשה דברים שהם של שנים עשר חדש. א. **משפט דור המבול שנים עשר חדש**, שנאמר התחיל לרדת במרחשון, והחזיק שנת חמה, היינו שנה של שנים עשר חדש ועוד אחד עשר יום. ב. **משפט איוב היה שנים עשר חדש**, עין תי"ט. ג. **משפט המצריים שנים עשר חדש**, דכתיב (שמות יב) "קושש קש לתבן", והיינו באיר. שאז התבן מצוי, וצאו לכיסן הבא. ד. **משפט גוג ומגוג לעתיד לבא, שנים עשר חדש**, דכתיב (יחזקאל יח, ז) "וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף", דברי נזקר קרץ וחרף והוא שנה. ה. **משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש**, שנאמר (שם סו, כג) "**והיה** מדי חדש בחדשו יבא כל בשר להשתחות לפני", היינו כשיבוא חדש באותו חדש שמת בו יצא מגיהנם ויבא להשתחות לפני. **רבי יוחנן בן נורי אומר, מן הפסח ועד העצרת** דיו הרשעים, **שנאמר** (שם) "והיה וגו' **ומדי שבת בשבתו**", היינו מפסח שנאמר בו שבת, דכתיב (ויקרא כב, טז) "ממחרת השבת", ועד העצרת, דכתיב ביה (שם טז) "השבת השביעית", יצא מגיהנם ויבא להשתחות.

פרק ג א) כל המטמאין באהל, וכגון מת וקל הבא ממנו, שהיה בהן שעור. שנחלקו שעורן לחצאים, **והכניסן לתוך הבית**, לתוך אהל אחד כשהן מחלקין, **רבי דוסא בן הרכינס טהור**, כל מה שבאהל, הסוכר לא מקערפי לקשעור. **וחכמים מטמאין**, שהאהל מקערפ. **כיצד. הנוגע בכשני חצאי זית** מן הנבלה, הסוכר לא מקערפי **מן הנבלה**, פתח באהל ומפיש נבלה, דומו לך, דכמו הסבריע ליה לרבי דוסא **טהור**, **נפקק בית הפקיעי שלה**. הבית יד שאוחז בו כשמסובב הקלע בפיה. אף כשנפקק **טמאה**, עדין היא טמאה. ותפארת ישראל מפרש, דהם חוטי משי שעשוין בדד להשמיע קול בעוד שבמענגנים בשעת זריקה. **ז) השביעה**, אשת כהן שנשבית. **אוכלת בתרומה, דברי רבי דוסא.** ולא חישינן בתנפרי רבא עליה ובשאה זונה ופסלה מן התרומה. **וחכמים אומרים, יש שבויה שהיא אוכלת. כיצד. יש שבויה שאינה אוכלת. כיצד. האשה שאמרה בשיבתי וטהורה אני, אוכלת. שהבה שאסר הוא הפה שהתיר**, דהבא לא ידעינו שנשבית. וכמו שאתה מאמינה שנשבית, אתה צריך להאמינה שטהורה היא. **ואם יש עדים שנשבית, והיא אומרת טהורה אני, אינה אוכלת. ז) ארבעה דברים רבי יהושע מטמא, וחכמים מטהרין, כיצד יא.** המטא **עומד וטהור עובר**, כגון מצוצ עומד תחת האילן והיטהור עובר כדרך בא. **ספק נגע ספק לא נגע.** אז **ספק הנגע לא הסיט, רבי יהושע** שלשה **דברים** שמתפרש, **טמא.** דבתר רשות היחיד שמתפרש. **ספק נגע בשלשה דברים** רשות היחיד אלוין. **וחכמים מטהרין, ח) שלשה דברים רבי צדוק מטמא וחכמים מטהרין.** ויש שמפרשים שעשוי לקבל טומאה. **ספק לא הסיט, רבי יהושע** מטמא. דסבר שמתפרש רבים רשות היחיד שמתפרש. **ספק לא הסיט, ספק הסיט** את המטמא. דסבר שמתפרש רבים רשות היחיד אלוין. **וחכמים מטהרין, ח) הקלע, מקלע שזורקין בו אבנים** במלחמה, **שבית קבול שלה ארוג**, היינו המקום שמעמיד שם האבנים שרוצים לזרק הוא ארוג. **טמאה.** משום שארוג שהוא מקבל טומאה. **ושל עור, רבי דוסא בן הרכינס טהור.** דסבר תשמיש של קלע לא תשמיש הוא לעשותו כלי, לפי שאינו עשוי אלא לזרק בו אבנים, ומעשה מקל בעלמא הוא עושה (הראב"ד). **וחכמים אומרים**, דסבר דתשיב לעשותו כלי. **נפקק בית אצבע שלה**, כמין נקב שמשמיש שם האצבע. **טהורה. נפקק בית הפקיע שלה**, הבית יד שאוחז בו כשמסובב הקלע בפיה. אף כשנפקק **טמאה**, עדין היא טמאה. ותפארת ישראל מפרש, דהם חוטי משי שעשוין בדד להשמיע קול בעוד שבמענגנים בשעת זריקה. **ז) השבויה**, אשת כהן שנשבית. **חישינן בתרומה, דברי רבי דוסא.** ולא חישינן בתנפרי רבא עליה ובשאה זונה ופסלה מן התרומה. **וחכמים אומרים, יש שבויה שאינה אוכלת. כיצד. האשה שאמרה בשיבתי אני, אוכלת. שהבה שאסר הוא הפה שהתיר**, דהבא לא ידעינו שנשבית. וכמו שאתה מאמינה שנשבית, אתה צריך להאמינה שטהורה היא. **ואם יש עדים שנשבית, והיא אומרת טהורה אני, אינה אוכלת. ז) ארבעה דברים רבי יהושע מטמא, וחכמים מטהרין, כיצד יא.** המטא **עומד וטהור עובר**, כגון מצוצ עומד תחת האילן והיטהור עובר דרך בא. **ספק נגע בשלשה דברים** רשות היחיד אלוין. **וחכמים אומרים, ספק נגע ספק לא נגע.** אז **ספק הנגע לא הסיט**, **ספק הסיט** את המטמא. דסבר שמתפרש דברים רשות היחיד שמתפרש. **ספק לא הסיט, רבי יהושע** מטמא. דסבר שמתפרש דברים רשות היחיד אלוין. **וחכמים מטהרין, ח) שלשה דברים רבי צדוק מטמא וחכמים מטהרין.** ויש שמפרשים שעשוי לקבל טומאה. **ספק לא הסיט,